

HØRINGSSVAR FRA NORSK ROTTWEILERKLUBB

VEDRØRENDE NY HUNDELOV

Hovedstyret i Norsk rottweilerklubb, samme med vårt avlsråd og mentalkomite har sett på forslaget til ny hundelov og vil komme med kommentarer på en del punkter.

For det første så savner vi rettssikkerhet for våre hunder. Vi hadde håpet å se mer av dette i ett nytt lovforslag. Hunder i Norge er fremdeles, også i det nye lovforslaget, skyldig til det motsatte er bevist. Noe som vi vet er vanskelig når det kommer til dyr. Vi ser ofte bare en side av saken, den fornærmedes side, som dessverre i mange tilfeller ikke er rettferdige ovenfor hunden og situasjonen som har skjedd.

Så til våre kommentarer:

§ 2 Definisjoner

I denne lov forstås ved

j. nødvendig kompetanse: den kompetanse som er nødvendig for å ivareta aktsomhetskravet

§ 3 Generell aktsomhetskrav

§ 3 a Kompetanse

Hundeholderen skal ha nødvendig kompetanse om hold og trening av hund, blant annet om hundens behov, naturlig atferd og bruksområde. Hundeholderen skal bruke kunnskapen om hunden til å forebygge at uheldige situasjoner eller skader oppstår.

Hva er et kompetansekrav? Er det noe minstekrav? Hva er nødvendig for å ivareta aktsomhetskravet? Hvem skal bestemme kravene, og hvem og hvordan skal de håndheves? Hvem skal kravene stilles til? Hva med de som har uregistrerte hunder? Hvordan skal det følges opp?

§ 4 - Alminnelige regler om sikring av hund. Vilkår for å la hund være løs.

Hundeholderen skal opptre hensynsfullt. Hunder kan bare være løse under tilsyn og kontroll som i størst mulig grad forebygger og forhindrer skader eller ulemper for mennesker, husdyr, vilt eller eiendom. Det skal vises særlig hensyn overfor barn og andre hunder som utfører en tjeneste. Den som holder en hund i bånd, skal være i stand til å ha kontroll med hunden, hvis de ikke blir ledsaget av noen som har slik kontroll.

Siste setningen bør spesifiseres. For hvem eller i hvilke situasjoner gjelder dette?

§ 13 Merking av hunder

Private organisasjoner kan etablere og drive en ordning for registrering og merking av alle hunder. Kongen kan gi forskrift om

a. at alle hunder skal være merket, og at de skal være registrert i et register som føres av en eller flere private organisasjoner eller av et offentlig organ,

b. at en hundeholder plikter å gi genetiske og andre opplysninger til registeret om hunden og hundeholdet,

c. at hundeholderne skal betale gebyr som dekker de nødvendige kostnadene ved ordningen, og

d. at politiet skal ha innsyn i registeret

Norsk Rottweilerklubb mener det skal være et krav at alle hunder merkes/chippes, og bør i alle tilfeller registreres i et felles register som for eksempel DyreID. Et felles register som lett kan brukes av politiet og øvrig allmennhet.

Teknologien er også på plass til å legge inn både eierbevis og øvrige opplysninger om hunden i chippen for lettere å få en løshund tilbake til ansvarshavende. I andre land er du lovpålagt å ha med dokumenter for å klargjøre for myndighetene hvem hunden er og tilhører.

§ 14 Inngrep på stedet mot hund som jager eller angriper mv

c. Når båndtvang gjelder, kan grunneier, noen som opptre på dennes vegne, eller jakt- og fangstberettigede, avlive en hund ved direkte angrep på hjortevilt, likevel ikke en hund som er i aktiv bruk som ettersøkshund etter sykt eller såret vilt.

§ 15. Hund som utgjør klar fare for husdyr og tamrein

En hund som uten ledsager går løs i utmark eller landbruksområder i strid med båndtvangsbestemmelsene og utgjør en klar fare for husdyr og tamrein, kan opptas av grunneieren, festeren, forpakteren, beiteberettigede, en berørt reineier eller noen som opptre på vegne av disse. Dersom det ikke lar seg gjøre å oppta hunden eller få politiet til stedet så raskt som situasjonen krever, kan vedkommende avlive hunden på stedet bare dersom § 14 tredje ledd bokstav b er oppfylt. (§14 b. Når en hund jager eller angriper tamrein eller husdyr som beiter lovlig, eller når hunden ensidig angriper en annen hund, kan det utsatte dyrets eier, innehaver eller den som passer dyret, gjøre det inngrep mot hunden som fremstår som nødvendig for å avverge skade, så sant inngrepet ikke går lenger enn nødvendig og ikke utover det forsvarlige. Det samme gjelder hvis hunden har voldt betydelig skade på tamrein, husdyr eller hunder, og den fortsatt utgjør en klar fare. Denne bestemmelsen kan ikke påberopes når det dyret som blir jaget eller angrepet, urettmessig er kommet inn på eiendom som hundeholderen disponerer.)

Disse paragrafene er veldig flytende og åpen for tolkning. Det gir mulighet for personer å ta loven i egne hender. Her må det spesifiseres om hva som faktisk tillates og ikke, og i hvilke situasjoner det er lov å ta frem et våpen. Vi hører stadig om «skyte glade» grunneiere som truer med å avlive hunder på deres grunn, og de som faktisk gjør dette, selv når paragrafene ikke oppfylles.

§ 17. Politiets forebyggende virkemidler

Politiet kan i samsvar med reglene i politiloven § 6 gripe inn overfor hunder og hundeholdere for å vareta enkeltpersoners eller allmennhetens sikkerhet eller trygghet, eller for å verne andre dyr.

Politiet kan for øvrig i slike tilfeller blant annet:

- a.** ta seg inn på privat eiendom eller område,
- b.** pålegge båndtvang eller tidsbegrenset bruk av munnkurv. Munnkurv må ikke benyttes i strid med regler om dyrevelferd,
- c.** forby hunders tilstedeværelse i bestemte områder,
- d.** gi pålegg om at hunden kun kan luftes av eier, eller av andre navngitte personer over 18 år, eller at hunden ikke må luftes sammen med andre hunder,
- e.** gi detaljerte pålegg om inngjerding av eiendom der hund oppholder seg,
- f.** gi andre pålegg eller forbud som gjelder hundeholdet eller sikring av hunder,
- g.** om nødvendig ta hunder i midlertidig forvaring

Unnlater hundeholderen å etterkomme pålegg eller forbud, kan politiet for hundeholderens regning sørge for at det nødvendige blir gjort for å vareta de hensyn som er nevnt i første ledd.

Har mattilsynet noe å si i slike saker?

Å pålegge en hundeeier å for eksempel gjerde inn eiendom der hunden oppholder seg, er noe som eventuelt må gjennom flere instanser. Loven sier at en hund er forsvarlig inngjerd når gjerdet er 180 cm høyt. Over 150 cm må det søkes om. Og dette kan eventuelt naboer klage på.

§ 18 Avliving eller omplassering av en hund etter angrep eller skade på menneske

En hund som har angrepet eller skadet et menneske, kan politiet i ettertid vedta å avlive dersom ikke dette fremstår som et uforholdsmessig tiltak. Ved vurderingen skal det særlig legges vekt på:

- a.** hvilken fare som har vært til stede, blant annet om det er et barn som har vært angrepet,
- b.** omfang og type av påført skade, blant annet om det er barn som er påført skade, men det økonomiske tap etter påført skade skal ikke tillegges vekt,
- c.** hvorvidt den som er blitt angrepet eller skadet helt eller delvis har provosert et angrep
- d.** den risiko hunden og hundeholdet kan antas å medføre i fremtiden,
- e.** hundens nytteverdi, men hundens økonomiske verdi skal ikke tillegges vekt,
- f.** om det er særskilte forhold ved hundens helse som medvirket til at hunden utøvte uønsket adferd og

g. om det finnes andre tiltak som kan forebygge fremtidig risiko.

Før det fattes vedtak om avlivning skal det innhentes en sakkyndig vurdering dersom hundeholderen krever dette. Den sakkyndige vurderingen skal baseres på de faktiske forhold ved hendelsen, samt en medisinskfaglig vurdering og dokumentasjon av skade som er påført den skadelidte. Politiet skal gi hundeholderen en frist på å gi melding om de ønsker en slik sakkyndig vurdering. Det er ikke anledning til å be om fornyet vurdering. Vurderingen skal utføres av sakkyndige utpekt av departementet. Slike vurderinger gjøres for hundeholderens regning. Vurderinger etter bokstav f, annet ledd, skal utføres av autorisert veterinær.

§ 18 a Avliving eller omplassering av en hund etter angrep eller skade på tamrein, husdyr hjortevilt eller andre hunder.

En hund som har jaget og skadet tamrein, husdyr eller hjortevilt, kan politiet vedta å avlive dersom det ikke fremstår som et uforholdsmessig tiltak. Ved vurderingen skal det særlig legges vekt på:

- a. hvilken fare som har vært tilstede,**
- b. omfang og type av påført skade, jf. § 2 bokstav e,**
- c. den risiko hunden og hundeholdet kan antas å medføre i fremtiden,**
- d. hundens nytteverdi og**
- e. om det finnes andre tiltak som kan forebygge fremtidig risiko.**

Politiet kan også vedta å avlive en hund som ved ensidig angrep har betydelig skadet andre hunder eller kjæledyr, dersom ikke det skadete dyret urettmessig var kommet inn på eiendom som hundeholderen disponerer. Ved vurderingen skal det også legges vekt på: a. om hunden ikke antas å utgjøre større risiko i fremtiden enn hunder vanligvis gjør, b. om hunden kan fryktes å angripe og skade samme eiers dyr på nytt.

Norsk Rottweilerklubb ønsker en liste over sakkyndige personer som kan benyttes i slike tilfeller. Personer som kan dokumenter sin kompetanse, og hvilke raser og problemstillinger de har erfaring med. En liste hvor de ulike raseklubbene kan komme med forslag. En liste som gjør det lett for myndighetene å hente ut en upartisk tredjepart som er riktig til å utføre en mentaltest/sakkyndig vurdering av den aktuelle hunden.

Vi ønsker at det skal være en dokumentert situasjon til stede før en eier fratras sin hund. Slik både den nåværende hundeloven er, og dette forslaget til ny hundelov, gir muligheter for at «hvermannsen» kan sende inn en klage på en hund eller hundeeier, både til politi og mattilsyn, uten at hunden har voldt noe skade eller hundeeier ikke er sitt ansvar bevist. Dette kan også gjøres anonymt slik at uberettigede klager går uten konsekvenser for den som angir dem.

Om hunden har utført en uønsket handling ønsker vi alltid at det blir utført en sakkyndig vurdering. Vi ser at hunden forblir hjemme hos sin eier frem til denne vurderingen er gjennomført, men da gjerne med restriksjoner som at den alltid må føres i line og, om omstendighetene tilsier dette, med munnkurv på.

I flere paragrafer går «hundens nytteverdi» igjen. Hva er hundens nytteverdi? Hvem skal bestemme om de ulike hundene er nyttige eller ei? Vi ønsker definisjon på hva en hunds nytteverdi er. Tjenestehund, redningshund, førerhund, ettersøkshund osv.

§ 19 Farlige hunder

Kongen kan gi forskrift om forbud mot å holde, avle eller innføre farlige hunder, eller å innføre sæd eller embryo fra farlige hunder. Forskriften kan sette krav til dokumentasjon av hundens rase eller type.

Med farlige hunder menes hunder eller hundetyper som spesielt aggressive, kampvillige og utholdende, og som på grunn av disse egenskapene er farlige for mennesker og dyr. Første ledd gjelder også for hundetyper som lett kan forveksles med farlige hunder.

Det er forbudt å holde eller innføre hunder som

a. er gitt trening i eller for å angripe eller forsvare seg eller hundeholderen mot mennesker,

b. er gitt trening i eller for å angripe andre hunder, eller

c. enkelthunder som fremstår som spesielt aggressive, kampvillige eller med andre sterkt uønskede egenskaper eller fremtreden, slik at de kan være farlige for mennesker eller dyr.

Er det tvil om en hund går inn under tredje ledd bokstav c, kan politiet ta hunden i forvaring og kreve at hundeholderen bekoster og medvirker ved en kyndig undersøkelse av hundens atferd for å avklare om den er vel avbalansert eller har en lav terskel for aggresjon eller andre farlige egenskaper mv. Politiet fastsetter hvem som skal undersøke hunden. Dersom ikke hundeholderen følger opp innen en rimelig frist satt av politiet, regnes hunden for å gå inn under tredje ledd bokstav c.

Hunder som blir avlet, innført eller holdt i strid med regler i eller i medhold av denne paragraf, kan avlives eller pålegges utført av riket ved vedtak av politiet.

Vi ønsker å avvikle lov om farlige hunder, men stille krav til de som ønsker å eie hund. Når vi ser på definisjonen av en farlig hund, «kampvillige og utholdende», så har vi definitivt hunder av slik sort som er lovlig i Norge i dag, men som er mindre i størrelse enn de som er ulovlige. Vi ønsker derfor heller et kompetansekrav til de som ønsker å kjøpe hund, et krav som føles opp og håndheves. En lov som går på hvilke personer som skal få lov å ha hund, uansett rase eller blanding, og krav til de som skal drive oppdrett.

§ 21 Krav til godkjenning for å ha å gjøre med bestemte hundetyper

Kongen kan i forskrift sette vilkår for å innføre, holde eller drive avl med bestemte hundetyper eller blandinger av bestemte hundetyper. I forskriften kan det settes krav om godkjenning og om krav til avlagte prøver eller tester, om skjerpet båndtvang, begrensning i antall hunder, hundeholderens alder, vandel, ansvarsforsikring, og gebyr for å dekke kostnader mv. Setter forskriften krav om godkjenning, kan myndighet til å gi godkjenning delegeres til en privat organisasjon.

Kompetansen til eier bør være viktigere enn hvilken hund/rase de har. Vi liv ha på plass en lov som stiller krav til hundeeier. Her bør det være ett samarbeid mellom myndighetene og NKK. Gjerne fremlegging av vandelsattest form må leveres til oppdretter for å så kjøpe valp, og som da sendes sammen med dokumentasjon for å registrere valpen.

§ 26 Ansvar for kostnader

Tiltak etter hundeloven kan gjennomføres for hundeholderens regning. Der vedtak om avlivning kjennes ugyldig i retten skal 70 % av oppstillingskostnadene anses som en del av hundeholderens saksomkostninger. Politiets krav etter reglene i første ledd er tvangsgrunnlag for utlegg.

Hundeeier skal ikke belastes økonomisk dersom saken i retten kjennes ugyldig. Hunden er frikjent og utgiftene tilgodesees.

§ 32 Eldre forskrifter

Forskrifter gitt med hjemmel i lov 4. juli 1991 nr. 48 om forbud mot innførsel, hold og avl av farlige hunder gjelder til de blir opphevet av Kongen.

Viser til vårt svar vedrørende §19

Norsk Rottweilerklubb ønsker å presisere hvor viktig vi mener det er med kompetente sakkyndige og deres vurderinger. Deres vurderinger bør i aller høyeste grad tas med i betraktning når en sak skal avgjøres og en hunds skjebne skal bestemmes. Når vi også får på plass et kompetansekrav til hundeeier bør vi få et bedre samfunn. Både for våre medmennesker, men også for våre hunder. Daglig blir våre hunder satt i situasjoner de ikke skulle vært i, og noen får dessverre uheldige utfall som hunden må lide for. Med hundeeiere som har både kunnskap og interesse for hundens velferd er vi sikre på å se mindre av slike tilfeller.

Vi vil gjerne se en overordnet paragraf.

En paragraf som trumfer alle de andre paragrafene.

En paragraf hvor en sakkyndig kommer inn i bildet.

Å bruke en sakkyndig er noe som bør bli en selvfølge i de alle fleste saker.

Vi ønsker å se likhet for alle hunder. Dersom en tjenestehund bryter loven når den ikke er i tjeneste, bør den få samme følger som enhver annen hund ville fått. Nøyaktig slik det er for oss mennesker.